ISTORIA FOTBALULUI ROMÂNESC!

ROMÂNIA	1-V-82. Hunedoara 3-1 Cipru	8-IX-82. Bucureşti 2-0 Suedia	4-XII-82. Florenţa 0-0 Italia	16-IV-83 Bucureşti 1-0 Italia	15-V-83 Bucureşti 0-1 Cehoslovacia	9-VI-83 Stockholm 1-0 Suedia	12-XI-83 Limassol 1-0 Cipru	30-XI-83 Bratislava 1-1 Cehoslovacia
Moraru	X	X	—	X	—	—	—	—
Rednic	X	X	X	X	X	X	X	X
Iorgulescu	X	X	X	X	X	X	—	X
Ştefănescu	X	—	X	X	X	X	X	X
Bogdan	X	—	—	—	—	—	—	—
Ţicleanu	46'→	X	X	—	—	72'→	X	—
Petcu	→46'	—	—	—	—	—	—	—
Bölöni	X	X	X	X	X	X	X	X
Balaci	X	X	X	X	X	89'→	—	—
Gabor	X	69'→	58'→	—	46'→	—	→73'	75'→
Cămătaru	X		86'→	X	61'→	X	X	X
Văetuş	66'→	—	—	—	—	—	—	—
Augustin	→66'	—	→86'	78→	X	→72'	—	→79'
Andone	—	X	→58'	→78'	→61'	X	—	—
Ungureanu	—	X	X	X	X	X	X	X
Klein	—	65'→	X	X	X	X	X	X
Custov	—	→85'	—	—	—	—	—	—
Cîrţu	—	→69'	—	→87'	—	—	—	—
D.Georgescu	—	X	—	—	—	—	—	—
Lung	—	—	X	—	X	X	X	X
Geolgău	—	—	—	87'→	→46'	→89'	—	X
Mulţescu	—	—	—	—	—	—	46'→	—
Coraş	—	—	—	—	—	—	73→	—
Hagi	—	—	—	—	—	—	→46'	—
Al.Nicolae	—	—	—	—	—	—	X	→89'
Negrilă	—	—	—	—	—	—	—	X

X = meci jucat 90 de minute ; — = absenţă ; → după minut = înlocuire
→ înaintea minutului = intrare

...Şi cînd Havranek a apreciat că echipa României va aplica aceeaşi tactică şi pentru Bratislava, M. Lucescu şi secundul său, M. Rădulescu, s-au prezentat pentru ultima şi decisiva partidă cu... altceva ; cu scheme bine însuşite de tricolori în scopul dejucării presingului, cu atacuri repetate şi incisive la care, acum, spre deosebire de Stockholm, participau şi... fundaşii. Deşi mîhnit în finalul partidei, Havranek n-a pregetat să-i strîngă mîna lui Lucescu, să-l felicite.

★ ★ ★

Ce anume vor aduce nou, în jocul echipei României pentru „Paris", antrenorii **M. Lucescu şi M. Rădulescu?** Mai mult ca sigur că, în dorinţa ca tricolorii să-şi urmeze drumul lor ascendent, ei vor pregăti **noi surprize** în această direcţie. Inclusiv la capitolul **ofensivă**, unde — ştiu şi antrenorii, cunosc foarte bine şi jucătorii — mai sînt unele lucruri de pus la punct. Pe fundamentul solid pe care echipa şi l-a clădit în importantul moment al fazei de apărare, de unde şi numărul mic de goluri primite (3), ea **trebuie** să-şi însuşească, cu mai mult sîrg decît a făcut-o pînă acum, **arta de a construi şi a finaliza.** Aşa cum au subliniat şi antrenorii ei, echipa noastră naţională a parcurs, în preliminariile C.E., doar o anume etapă, aceea a **acumulărilor.** Prezenţa la o competiţie de amploarea turneului final al C.E. reclamă, desigur, şi efectuarea **saltului calitativ** în pregătire şi joc. Este pasul însemnat înainte, care, odată efectuat — şi cu sprijinul competiţiei interne —, va putea îndreptăţi speranţele tricolorilor **şi pentru „Mexic — 1986".**

Gheorghe NICOLAESCU

Privind harta Europei cu cele 8 ţări calificate

„TRICOLORII" ÎNTRE RUMMENIGGE ŞI PLATINI...

S-a spus deseori că fotbalul european este dominat de fotbalul mai rece al Nordului, reprezentat puternic de echipele Marii Britanii, de R.F. Germania, de Suedia, liderul Scandinaviei, şi nu numai de ele — dacă ne gîndim la mereu solida echipă a Uniunii Sovietice şi la Polonia, o adevărată performeră a ultimelor trei ediţii a Mundialelor.

Şi de data asta, adică pentru Campionatul european 1984, Nordul era favorit. Şi cu toate acestea, acum, la încheierea preliminariilor, tabloul finaliştilor e oarecum neaşteptat. În duelul dintre Nord şi Sud, ghetele de fier ale Nordului au pierdut destule dueluri cu pantofii mai elastici ai Sudului. E suficient să privim harta Europei fotbalistice, pentru a ne da seama că Sudul a cîştigat întrecerea cu 5—3 !

GREAT BRITAIN, OUTI

Marea absentă este insula, care a creat fotbalul, dar care constată cu stupoare că progenitura sa se schimbă de la o zi la alta, şi asta nu numai prin eforul estetic al Braziliei.

Cine şi-ar fi putut închipui că acest „Campionat al Franţei" se va disputa fără măcar una din cele patru echipe britanice, după ce — hai să luăm la întîmplare — acum exact 25 de ani, în Suedia, se vorbea despre escadra britanică, reprezentată de toate cele patru echipe, în frunte cu nava fanion England ?

O CUPĂ A ŢĂRILOR LATINE ?

A doua mare surpriză — hai s-o recunoaştem — este victoria finală a României, în dauna unui întreg trio favorit : Italia, Cehoslovacia, Suedia. Această surpriză pentru mulţi dintre comentatorii Europei, departe de a fi primită cu reţinere, este salutată de o bună parte din presa continentală ca un plus de culoare, echipa României întărind blocul latin, şi aşa remarcabil prin fantezie şi culoare, la care se adaugă fotbaliştii iugoslavi, cu gleznele lor gresate de nisipul şi valurile blînde ai Adriaticei.

HITCHCOK, GALEZUL

La 30 noiembrie, fotbalul românesc a trăit o seară de mare tensiune pe malul Dunării, la Bratislava. Am zis atunci că e greu să se repete suspense-ul acelei nopţi de neuitat. Dar iată că în seara de 21 decembrie Campionatul european a trăit la Split unul dintre cele mai dramatice momente din istoria fotbalului.

În minutul 89, la 2—2 în meciul Iugoslavia — Bulgaria, calificată era ...Ţara Galilor, Cardiff-ul întreg pregătindu-se să destupe şampania celui mai neaşteptat cadou pentru sărbătorile de iarnă.

În minutul 88, Bulgaria a fost la cîţiva centimetri de calificare, portarul Simovici, reuşind cu mare greutate să oprească mingea care se îndrepta spre fileu.

În minutul 89, bulgarii repetă la cub ocazia minutului precedent, ratînd neverosimil, Iskrenov, Gocev şi Dimitrov avînd variante de antrenament pentru înscrierea golului victoriei şi calificării, în cadrul unei superiorităţi numerice de... 3—1. E rău desigur secundele în care dopurile sticlelor de şampanie de la Cardiff izbeau tavanul...

În minutul 90, atacă Iugoslavii, cu o şansă din 100 sau dintr-un milion. Sprint pe partea stîngă al lui Zlatko Vujovici — dar Zlatko a mai sprintat de atîtea ori... — centrare spre grupul comprimat în faţa porţii şi Radanovici ţîşneşte, înscriind cu capul.

Iugoslavia, calificată! După ce era ca şi eliminată cu o săptămînă în urmă la Cardiff, în minutul 81... Şi după aceste „patru minute de foc" care depăşesc cu mult temperatura neuitatului meci R.F. Germania — Franţa, de la Sevilla Mundialului spaniol...

AŞII TRICOLORILOR NOŞTRI

Ce reprezintă nucleul finaliştilor de la Paris ?

DANEMARCA, socotită de unii mai puţini cotată, vine cu o carte de vizită care spune totul : a eliminat Anglia, chiar la Londra. Cum ? Cu jucătorii ei care, nemulţumiţi fiind poate de nivelul campionatului lor, fac cîţiva paşi spre R.F.G., şi joacă în Bundesliga, pînă nu de mult un fel de campionat motorizat pe gazonul imens al Europei.

ROMÂNIA, un alt musafir neaşteptat, dar care **pune pe masă trei aşi** : Italia, campioana mondială, Cehoslovacia şi Suedia. Vestea calificării „tricolorilor" a fost bine primită în Parisul care păstrează plăcuta amintire a turneului patronat în vara trecută de Paris Saint Germain.

R.F.G.-ul, care nu are nevoie de cărţi de vizită, deoarece e oricum nr. 1 european, chiar dacă Italia...

IUGOSLAVIA, una dintre cele mai frumoase echipe ale Europei, chiar dacă acum s-a calificat doar printr-o serie de miracole.

BELGIA, care continuă să-şi transforme mereu porecla („diavolii roşii") în renume, dovadă şi victoria ei asupra Argentinei în seara uverturii Mundialului spaniol.

FRANŢA, a cărei emblemă nu e atît cocoşul galic, cît Fanfan la Tulipe, cu tot ce a avut mai fantezist şi mai generos legendarul ei personaj.

PORTUGALIA lui Diamantino, adică un adversar foarte potrivit pentru setea de revanşă a craiovenilor şi un nou mare examen pentru strategul Lucescu.

SPANIA, care trece Pirineii cu o viză maltează, dar care poate fi un adversar de prim rang...

MAI BINE RUMMENIGGE

Cu cine ar fi mai bine să fim în grupă ? Între R.F.G. şi Franţa, probabilii capi de serie ai celor două grupe, preferăm R.F.G.-ul, o echipă mai uşor de introdus în ordinator, în timp ce Fanfan la Tulipe, alias Platini, e un fel de Năstase, foarte greu de „prins". Ar mai fi Portugalia, pentru motivul sugerat mai sus. Ar mai fi, totuşi, Danemarca, indiferent de cele spuse...

ECHIPA ROMÂNIEI ÎL OMAGIAZĂ PE JULES RIMET

Reuniunea din Franţa mai are un punct de atracţie, în ceea ce ne priveşte. În preajma lui 12 iunie, ziua de start, se va sărbători a 80-a aniversare a F.I.F.A. Printr-o frumoasă coincidenţă, în acele zile se vor afla la Paris toate cele patru echipe europene care s-au încumetat să se deplaseze, peste Atlantic, pentru prima ediţie a Mundialului 1930 : FRANŢA, BELGIA, IUGOSLAVIA şi ROMÂNIA.

O amintire frumoasă, care reprezintă şi un omagiu la adresa lui Jules Rimet...

Ioan CHIRILĂ

Cămătaru, susţinut de Balaci, în acţiune... sau imaginea impetuoasei calificări craiovene în faţa lui F.C. Kaiserslautern.

UNIVERSITATEA CRAIOVA, PRIMA ECHIPĂ DE CLUB DIN ŢARA NOASTRĂ CARE A BĂTUT LA PORŢILE UNEI FINALE CONTINENTALE !

- O mare inimă alb-albastră pulsează în ritm cu unsprezecele oltean
- Peste 75% dintre jucătorii consacraţi, crescuţi de club

În 1983, pentru prima oară în întreaga existenţă a fotbalului românesc, o echipă de club a ajuns în semifinalele unei cupe continentale. Ea se numeşte Universitatea Craiova. Acum, cînd anul acesta de vîrf pentru soccerul nostru se termină, avem datoria să ne oprim asupra performanţei nr. 1, de pînă acum, a cluburilor româneşti.

De ce Universitatea Craiova ? Iată întrebarea care trebuie să deschidă rîndurile dedicate clubului din Bănie întrat, odată cu anul ce-l încheiem, în loja de onoare a fotbalului european. De ce a ajuns, cea dintîi, echipa din Craiova în zona cluburilor de 24 de karate ale continentului ? Cîteva sublinieri extrase din drumul prin ani al unsprezecelui oltean o să ne arate pentru ce. În primul rînd, pentru că Universitatea Craiova a ajuns o echipă bazată pe un impresionant **suport moral.** Dragostea locuitorilor oraşului pentru fotbal, o pasiune care s-a întins şi se întinde mereu dincolo de marele oraş, de Oltenia şi cuprinde zone din întreaga ţară s-a manifestat tot mai puternic în ultimii ani, fiind direct proporţională cu performanţele în ritm constant ascendent ale alb-albaştrilor. Înconjuraţi de iubirea şi însufleţirea simpatizanţilor, jucătorii care au îmbrăcat sau îmbracă tricourile clubului de frunte al fotbalului nostru s-au simţit mereu animaţi de entuziasmul, de forţa şi curajul pe care zecile de mii de suporteri li le-au transmis. Credem că nu greşim cînd spunem că victoriile, reuşitele Universităţii Craiova au înaintat în timp paralel cu creşterea popularităţii echipei. În marea dragoste a simpatizanţilor pentru unsprezecele lor favorit găsim una dintre marile explicaţii ale sezonului — record realizat în 1983 de echipa din Bănie.

O generaţie premiantă. Alt izvor al forţei cu care echipa oltenă s-a impus pe plan continental în ultimii ani, cu precădere în 1983, îl reprezintă bogăţia de talente care s-a reunit sub culorile clubului. Actuala generaţie de jucători va intra în istoria fotbalului nostru ca una care a întrunit un număr-record de valori, fapt de care a beneficiat din plin, cum o demonstrează realitatea, şi echipa naţională. O situaţie şi mai rar întîlnită, probabil unică în fotbalul nostru, acest grup de fotbalişti de ridicată clasă provine, în majoritate, din „uzina" clubului. Pentru că ce este, în fapt, echipa de astăzi a Universităţii decît un masiv grup de talente crescute de bravii antrenori craioveni, plus cinci jucători, numai cinci, veniţi din afara Craiovei ? Nu conferă această reuşită „în corpore" a unei generaţii locale o aureolă suplimentară performanţei craiovene ? Boldici, Negrilă, Ungureanu, Ţicleanu, Donose, Irimescu, Balaci, Geolgău, Cîrţu, Cămătaru, Adr. Popescu — i-am ales numai pe internaţionalii „A" şi de tineret — sînt „produsii" Universităţii. Ştefănescu a cunoscut în Bănie o veritabilă relansare a carierei lui, Tilihoi s-a consacrat tot acolo după un început promiţător la Brăila, Beldeanu a trăit o veritabilă a doua tinereţe în capitala olteană, iar Lung şi Crişan, afirmaţi pe plaiuri mărămureşene, au cunoscut, tot aici, marile satisfacţii ale înaltei performanţe. Nu ştim cîte cluburi de pe glob au atins cotele marii valori internaţionale utilizînd peste 75% din jucători formaţi de ele însele. Întîlnindu-se cu pasiunea grupului de antrenori care a lucrat şi lucrează la Universitatea, **generaţia de premianţi craioveni** s-a exprimat strălucitor şi deplin.

Şi a bătut la porţile finalei... Vom uita, oare, cum a început „primăvara de aur" a Universităţii Craiova ? Cu acele admirabile probe de voinţă şi de artă fotbalistică date în faţa „echipei de fier" numită Kaiserslautern ? „Am făcut tot ce am putut. Universitatea a fost mai puternică decît noi" — recunoştea căpitanul vest-germanilor, Briegel. Noaptea de la Lisabona demonstra că alb-albaştrii deţin atuurile întîlnirii în finală. Lung şi ai săi au revenit cu un 0—0 de pe Luz care a uimit Europa. Şi, totuşi, formaţia care bătea cu insistenţă şi cu ambiţie la porţile finalei n-a ajuns acolo unde merita. N-a fost învinsă, ci doar eliminată de un paragraf al regulamentului. Dar ceea ce au făcut antrenorii C. Otet şi N. Ivan, împreună cu jucătorii lor pentru fotbalul românesc nu se uită şi nu se şterge din tabloul de onoare al acestui sport.

1983 a însemnat însă pentru iubita echipă din Bănie prezenţa masivă în lotul reprezentativ. Marea victorie a echipei naţionale în preliminariile Campionatului Europei s-a realizat prin contribuţia majoră a Universităţii, prezentă cu regularitate cu 7—8 jucători în grupul tricolorilor. Succesele naţionalei au întregit, pentru mulţi dintre fotbaliştii de clasă ai Craiovei, palmaresul atît de strălucitor al lui 1983, confirmînd atîtea şi atîtea cazuri anterioare, ale reprezentativelor de mare clasă din istoria fotbalului mondial, care au ajuns pe culmi tocmai fiindcă au putut utiliza osatura unui club redutabil.

Trimiţîndu-le gîndurile noastre de mulţumire şi de urări de alte mari victorii, să-i aşteptăm pe cei din Bănie, jucători, conducători, antrenori, pe admirabilii lor suporteri — în 1984 reapărînd în marile confruntări inter-cluburi ale Europei şi reprezentînd pentru echipa naţională pe antrenorul Mircea Lucescu, acelaşi grup statornic şi preţios de titulari ai unsprezecelui tricolor.

Eftimie IONESCU